

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupená Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem Vítězslava Nezvala 604, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**, se sídlem Praskova 194/11, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2021, čj. ZKI OP-O-12/532/2021-7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 8. 2022, čj. 22 A 73/2021-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalovaného z 22. 3. 2012, čj. ZKI-O-2/60/2012/34, bylo pravomocně skončeno řízení ve věci žádosti žalobkyně o opravu chyby v katastrálním operátu (dále „pravomocně skončené řízení“).

[2] Dne 23. 2. 2021 žalobkyně podala podle § 101 písm. b) správního řádu žádost o provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí ve věci žádosti o opravu chyby v katastrálním operátu. Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek – Místek (dále „katastrální úřad“) podle § 102 odst. 4 správního řádu řízení o žádosti zastavil usnesením z 8. 4. 2021, čj. OR-177/2021-802-5 (dále „usnesení o zastavení řízení“).

Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a usnesení o zastavení řízení potvrdil.

[3] Krajský soud v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného výše uvedeným rozsudkem zamítl. Krajský soud předně zamítl návrh žalobkyně na doplnění dokazování podnětem žalobkyně z 23. 5. 2022 k provedení přezkumného řízení a sdělením Českého úřadu Zeměměřického a katastrálního z 16. 6. 2022, neboť pro rozhodnutí projednávané věci by to byly takové důkazy zcela nadbytečné. Doplnil, že otázku účastenství, k níž důkazní návrhy měly směřovat, si soud posuzuje sám bez ohledu na názory správních orgánů. Důvodnou neshledal žalobní námitku týkající se nesprávné spisové značky, neboť je logické, že se žádosti o nové řízení a rozhodnutí, již se zahajuje samostatné řízení, přidělí nová spisová značka. I kdyby však šlo o nesprávný postup, jednalo by se o ryze formální pochybení bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť není zřejmé, jak by takovým potenciálním pochybením mohla být žalobkyně dotčena na svých právech. Jako souladný s § 102 odst. 4 větou druhou správního řádu soud shledal postup katastrálního úřadu, jenž usnesení o zastavení řízení správně doručil pouze žalobkyni, neboť správní orgány neučinily vůči jiným osobám žádný úkon. Žalobkyně totiž byla jediným účastníkem řízení o žádosti o nové řízení a rozhodnutí. Skutečnost, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal se svojí písemností z 13. 4. 2012, čj. K 51/2012-34-70, nazvanou „Záznam o kontrole“, podle krajského soudu nezpůsobilo nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně totiž touto písemností v odvolání proti usnesení o zastavení řízení neargumentovala; nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí namítla pouze v otázce posouzení nevyznačení upozornění na probíhající řízení v části D listu vlastnictví č. X v k. ú. F. Krajský soud se rovněž ztotožnil s žalovaným, že žalobkyně netvrdila žádné nové skutečnosti, jež by odůvodňovaly vyhovění její pravomocně zamítnuté původní žádosti. Takovou novou skutečností není ani Záznam o kontrole z 13. 4. 2012 řešící otázku upozornění na probíhající řízení, a to proto, že žalobkyně již v žádosti o nové řízení a rozhodnutí uvedla, že v předcházejícím řízení o žádosti o opravu chyby v katastrálním operátu otázku upozornění na probíhající řízení namítala.

II. Obsah kasační stížnosti a další vyjádření účastníků

[4] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, již navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Namítla, že krajský soud na jednu stranu zamítl doplnění dokazování s argumentem, že otázku účastenství si soud posuzuje sám bez ohledu na názory správních orgánů (bod 10 napadeného rozsudku), na stranu druhou však posoudil otázku účastenství na základě názoru správních orgánů, podle nichž bylo usnesení o zastavení řízení správně doručováno pouze žalobkyni, jež byla jediným účastníkem řízení o žádosti o nové řízení a rozhodnutí.

[6] Názor, že se žádosti o nové řízení a rozhodnutí zahajuje samostatné řízení, a proto se jí přidělí nová spisová značka, jenž krajský soud nepodložil žádným právním předpisem, nemá oporu v § 102 odst. 6 správního řádu, z něhož vyplývá, že nové řízení je koncipováno jako pokračování původního řízení.

pokračování

[7] Podle stěžovatelky nelze přisvědčit názoru krajského soudu, že nebylo chybou žalovaného, pokud se v napadeném rozhodnutí nezabýval Záznamem o kontrole z 13. 4. 2012. Krajský soud totiž najisto nepostavil, že nevyznačení upozornění v části D listu vlastnictví č. X skutečně nemělo vliv na rozhodnutí ve věci pravomocně skončeného řízení a na změnu poměrů nemá vliv ani nyní, jak zdůvodnil zastavení řízení katastrální úřad (bod 7 napadeného rozsudku), s přihlédnutím ke skutečnosti vyplývající ze Záznamu o kontrole, že zjištěnou závadu Inspektorát nepožaduje odstranit. V konečném důsledku se podle stěžovatelky krajský soud zamítnutím žaloby a žalovaný potvrzením usnesení o zastavení řízení pouze vyhnuli věcnému projednání žádosti o nové řízení a rozhodnutí. Výsledkem je, že o uvedené závadě se již nikdy nikdo nedozví, neboť katastrální úřad zahájení řízení neoznámil žádnému účastníku ve smyslu § 102 odst. 2 správního řádu.

[8] V replice stěžovatelka nad rámec setrvání na kasačních námitkách doplnila, že katastrální úřad měl vydat usnesení o zahájení nového řízení a toto oznámit všem účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

[9] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Uvedl, že zjistil přesně a úplně skutečný stav potřebný pro posouzení věci. Stěžovatelka neuvádí žádné nové skutečnosti, které by žalovaný při svém rozhodování nezkoumal, či mu nebyly známy. Jelikož katastrální úřad neučinil úkon vůči žádné jiné osobě, bylo doručení usnesení o zastavení řízení pouze stěžovatelce v souladu s § 102 odst. 4 větou druhou správního řádu. Dále se ztotožnil s napadeným rozsudkem krajského soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Podle § 102 odst. 4 správního řádu platí, že *pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví. Usnesení se oznamuje pouze žadateli a těm osobám, vůči nimž již správní orgán učinil úkon.*

[12] Krom potvrzení, že doručení usnesení o zastavení řízení pouze stěžovatelce bylo v souladu s § 102 odst. 4 větou druhou správního řádu, neboť katastrální úřad vůči neučinil žádný úkon vůči jiným osobám, krajský soud v bodě 12 napadeného rozsudku rovněž učinil na základě uvedeného ustanovení vlastní závěr, že žalobkyně za uvedené situace byla jediným účastníkem řízení o žádosti o nové řízení a rozhodnutí. Námitka, že krajský soud posoudil otázku účastenství na základě názoru správních orgánů, proto není důvodná.

[13] Návaznou kasační námitkou nesprávného vymezení okruhu účastníků řízení o žádosti o nové řízení a rozhodnutí, jímž mělo být oznámeno zahájení řízení a doručeno rozhodnutí o zastavení řízení, stěžovatelka fakticky hájí procesní práva jiných osob, s nimiž měl podle ní katastrální úřad komunikovat. Takto široce pojatá *actio popularis* v tuzemském správním soudnictví přípustná není (např. rozsudek NSS z 25. 10. 2006, čj. 2 As 31/2006-122, a na něj navazující rozsudek NSS z 24. 5. 2023, čj. 4 As 36/2023-38, bod 28). Stěžovatelka je oprávněna namítat pouze dotčení svých veřejných subjektivních práv, což ve vztahu k námitce nesprávně vymezeného okruhu účastníku neučinila.

[14] Na žalobní námitku ohledně nesprávné spisové značky krajský soud reagoval v bodě 11 napadeného rozsudku tak, že se žádosti o nové řízení a rozhodnutí zahajuje samostatně

řízení, a proto se přidělí nová spisová značka. I kdyby však šlo o nesprávný postup, jednalo by se o ryze formální pochybení bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť není zřejmé, jak by takovým potenciálním pochybením mohla být žalobkyně dotčena na svých právech. Stěžovatelka však v kasační stížnosti brojila pouze proti prvnímu důvodu (závěru o správnosti přidělení jiné spisové značky) s tím, že krajský soud jej nepodložil žádným právním předpisem, a že nemá oporu v § 102 odst. 6 správního řádu. Vzhledem k tomu, že závěr krajského soudu ob stojí i pouze na druhém důvodu, jenž stěžovatelka kasační námitkou nenapadla, není Nejvyšší správní soud povinen se vypořádat s námitkou proti důvodu prvnímu, neboť ani její důvodnost by nemohla způsobit nezákonnost napadeného rozsudku (rozsudky NSS z 16. 9. 2022, čj. 8 Afs 84/2021-54, bod 34, a z 20. 7. 2023, čj. 8 As 368/2021-51, bod 29, a další tam citovaná judikatura).

[15] Podstatou poslední kasační námitky je, že krajský soud nepřihlédl k Záznamu o kontrole, z něž podle stěžovatelky plyne závěr žalovaného, že nevyznačení upozornění na probíhající řízení v části D listu vlastnictví č. X bylo chybou zpochybňující rozhodnutí žalovaného z 22. 3. 2012. Krajský soud nejprve v bodech 13 a 14 napadeného rozsudku vysvětlil, proč žalovaný nepochybil, pokud se k Záznamu o kontrole výslovně nevyjádřil. V bodech 15 a 16 napadeného rozsudku pak zdůvodnil, proč Záznam o kontrole řešící otázku nevyznačení upozornění na probíhající řízení v části D listu vlastnictví č. X nemůže představovat novou skutečnost odůvodňující vyhovění její původní pravomocně zamítnuté žádosti. Z uvedeného podle Nejvyššího správního soudu plyne, že krajský se Záznamem o kontrole, a především z něj plynoucí otázkou nevyznačení upozornění na probíhající řízení, zabýval, přičemž dospěl, že nejde o novou skutečnost pro účely žádosti o nové řízení a rozhodnutí. Námitka, že krajský soud k Záznamu o kontrole nepřihlédl, a proto se vyhnul stejně jako správní orgány věcnému posouzení žádosti žalobkyně o provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí, proto není důvodná. Krajský soud se totiž významem dané listiny zabýval. S jeho věcným závěrem (o nepodstatnosti této listiny pro dané řízení) pak již stěžovatelka nepolemizuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji dle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. září 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu

pokračování

8 As 201/2022-43